

Χωρίς Ορθοδοξία δεν υπάρχει Σωτηρία ..!

του π. Αντωνίου Χρήστου*.

Αγαπητοί μου Αναγνώστες, γνωρίζω ότι αν δει κάποιος σήμερα αυτό τον τίτλο του άρθρου μας που επιλέξαμε, σε κάποιο τοίχο θα υποθέσει ότι το έχει γράψει κάποιος φανατικός ζηλωτής Χριστιανός, προφανώς και Γ.Ο.Χ. ή που ανήκει σε κάποια χριστιανική οργάνωση-αδελφότητα και το κυριότερο πως είναι ως το περιεχόμενο κάπως υπερβολικό! Υπάρχουν ένα σωρό καλοί άνθρωποι και σε άλλες θρησκείες και χώρους, εκτός Ορθόδοξου Χριστιανισμού που πολλές φορές είναι σε έργα και καλύτεροι και από τους Ορθοδόξους και τους ανήκει αντικειμενικά ο σεβασμός και γιατί όχι ακόμη και η σωτηρία! Είναι όμως έτσι τα πράγματα; Η απάντηση στις γραμμές που ακολουθούν...!

Η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή που ήδη έχει ξεκινήσει, όχι τυχαία φυσικά, αφιερώνει τις δύο πρώτες Κυριακές, α) Στην Κυριακή της Ορθοδοξίας που έχει να κάνει αρχικά με την 7^η Οικουμενική Σύνοδο και την αναστήλωση των Ιερών Εικόνων, αλλά γρήγορα απλώθηκε σε όλους

τους υπερασπιστές της πίστewος και παράλληλα κατά των αντίστοιχων αιρετικών και των 7 Οικουμενικών Συνόδων, όπως φαίνεται κατά το Συνοδικό της Εορτής (αν κάνει βέβαια κάποιος τον κόπο να το διαβάσει όλο γιατί πλέον παραλείπονται στις μέρες μας) και β) στον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά και τις λεγόμενες Ησυχαστικές έριδες του 14^{ου} αιώνα και στο σπουδαίο ρόλο που έπαιξε σε αυτές ο Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης για την διάκριση ουσίας και ενεργείας Του Θεού και για το ότι οι άκτιστες ενέργειες Του Θεού μπορούν να γίνουν μέσω της νοεράς προσευχής μεθεχτές στον άνθρωπο. Άλλωστε οι σχετική αυτή Σύνοδος (Συνεκλήθη στις 28 Μαΐου 1351 στα Ανάκτορα των Βλαχερνών στην Κωνσταντινούπολη) θεωρείται από πολλούς ως η «9^η Οικουμενική Σύνοδος».

Η Εκκλησία με αυτό τον σαφή τρόπο, μας υπογραμμίζει και μας επισημαίνει, ότι δεν έχει νόημα να κάνουμε νηστεία, αγρυπνίες, εγκράτεια, γονοκλισίες, προσευχή, ασκητικότητα, φιλανθρωπία και όλα τα άλλα πνευματικά αγαθά που μας καλεί ιδιαιτέρως αυτό το διάστημα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, αν η πίστη μας δεν είναι Ορθόδοξη! Όλα πάνε εις μάτην! Η σωστή πίστη μας οδηγεί και στη σωστή πράξη και η σωστή πράξη οφείλει να μας οδηγεί στην σωστή πίστη σαν τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος! Αν χωλαίνουμε κάπου από τα δύο και ιδιαίτερα στην πίστη, τότε και η σωτηρία μας είναι υπό αμφιβόλου.

Βέβαια για να είμαστε 100% σωστοί, το τι θα κάνει ο Θεός με τον κάθε άνθρωπο εντός και εκτός Εκκλησίας, ως Κριτής είναι δικό Του Θέμα. Εμείς δεν μπορούμε να μπαίνουμε στην θέση του και να γινόμαστε ουσιαστικά και Αντί-Χριστοι, γιατί η κρίση είναι καθαρά Θέμα του Χριστού και το Άγιο Πνεύμα όπου θέλει πνει...κατά την Αγία Γραφή. Αλλά από την μεριά Του ο Θεός είναι ξεκάθαρος, ήρθε στον κόσμο για να σώσει το πλάσμα Του και έφτιαξε μία Εκκλησία για να πραγματοποιηθεί αυτή η Σωτηρία. Επομένως δεν μπορούμε να στηριχθούμε σε διάφορες θεωρίες Προτεσταντικού τύπου π.χ. της Θεωρίας των Κλάδων, που υποστηρίζει ότι καμία Εκκλησία μετά το Σχίσμα Ανατολής-Δύσης αρχικώς και της Δύσης μεταξύ της με την Διαμαρτύρηση στη συνέχεια δεν έχει την απόλυτη αλήθεια, άλλα όλοι πλέον έχουν ψήγματα της αλήθειας και αν ενωθούν ξανά τότε θα έχουν την μία θεία αλήθεια και άρα σωτηρία!

Εμείς ως Ορθόδοξοι ξέρουμε πολύ καλά, ότι παρόλα τα λάθη και τις αστοχίες που έχουμε κάνει στο παρελθόν, αλλά και τον έντονο εθνικισμό (εθνικοφυλετισμό) των τοπικών Ορθόδοξων Εκκλησιών, που έχουμε φτάσει σε σημείο ο Ρωσίας να μνημονεύει τον Οικουμενικό Πατριάρχη και όσους έχουν αναγνωρίσει την Αυτοκεφαλία της Εκκλησίας της Ουκρανίας υπό του Επιφανίου, παρόλα αυτά έχουμε την αυτοσυνειδησία, ότι διασώζουμε και βιώνουμε την αλήθεια, αυτή που μας αποκάλυψε ο ίδιος ο Χριστός και μας δίδαξαν οι Απόστολοι και οι διαδόχοι τους. Το κριτήριο ότι έχουμε ακόμη την αλήθεια είναι η παραγωγή αγίων, όλων αυτών των σύγχρονων και μερικοί από εμάς τους γνωρίσαμε και τους ακούσαμε με τους είδαμε με τα ίδια μας τα αυτιά και μάτια. Αυτό είναι το κριτήριο ότι έχουμε την αλήθεια και ότι η Ορθοδοξία συνομιλεί με τις άλλες Εκκλησίες όχι για να πάρει κάτι που δεν έχει, αλλά για να δίνει ομολογία πίστεως και επιστροφής όλων των άλλων που βρίσκονται σε αίρεση ή σε σχίσμα!

Κλείνοντας το άρθρο μας, οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι γράφει και ο τίτλος του άρθρου μας και αυτό φυσικά όχι με αισθήματα υπεροχής και έπαρσης έναντι των άλλων που βρίσκονται εκτός Εκκλησίας, αλλά με αίσθημα ευθύνης και να γίνουμε το «φως» και το «άλας» του κόσμου και να αναλάβουμε την Ιεραποστολή να τους φέρουμε πίσω, γιατί δεν έχει νόημα να σωθούμε μόνο εμείς, αλλά και ο πλανεμένος αδελφός! Αμήν!

***Ο π. [Αντώνιος Χρήστου](#) είναι Προϊστάμενος Ιερού Ναού Προφήτου Ηλία Κορμπι- Βάρης, της Ι. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β. Απόφοιτος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών, Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών και Κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου στην Ορθόδοξη Θεολογία στο Ελληνικό Ανοιχτό Πανεπιστήμιο.**